

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

4. november 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 372/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende	1
---------------	--	---

Retten

2019/C 372/02	Kriterier for fordeling af sager til afdelingerne	2
---------------	---	---

2019/C 372/03	Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne	3
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 372/04	Sag C-124/19 P: Appel iværksat den 12. februar 2019 af Vitromed GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-821/17 – Vitromed GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	8
---------------	---	---

2019/C 372/05	Sag C-325/19 P: Appel iværksat den 17. april 2019 af Renew Consorzio Energie Rinnovabili til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. februar 2019 i sag T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili mod Kommissionen og Italien	8
---------------	---	---

DA

2019/C 372/06	Sag C-358/19 P: Appel iværksat den 6. maj 2019 af PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 22. marts 2019 i sag T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület mod Europa-Kommissionen.	9
2019/C 372/07	Sag C-421/19 P: Appel iværksat den 29. maj 2019 af Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. marts 2019 i sag T-138/17 – Prim mod EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	Sag C-426/19 P: Appel iværksat den 4. juni 2019 af Kurt Hesse til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. april 2019 i de forenede sager T-910/16 og T-911/16 – Kurt Hesse og Wedl & Hofmann GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).....	10
2019/C 372/09	Sag C-501/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 28. juni 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor mod Pro Management Insolv IPURL, som kurator for Asociația Culturală »Suflet de Româna«	10
2019/C 372/10	Sag C-531/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. juli 2019 – PO mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	Sag C-533/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. juli 2019 – RQ mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	Sag C-534/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. juli 2019 – SR mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	Sag C-547/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 15. juli 2019 – CY og Asociația »Forumul Judecătorilor din România« mod Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii og Înalta Curte de Casație și Justiție	13
2019/C 372/14	Sag C-549/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 17. juli 2019 – DX mod Subdelegación del Gobierno en Toledo.....	14
2019/C 372/15	Sag C-558/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Cluj (Rumænien) den 23. juli 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj mod Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	14
2019/C 372/16	Sag C-560/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spanien) den 23. juli 2019 – GT mod Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	Sag C-565/19 P: Appel iværksat den 23. juli 2019 af Armando Carvalho m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 8. maj 2019 i sag T-330/18, Carvalho m.fl. mod Parlamentet og Rådet	16
2019/C 372/18	Sag C-567/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 25. juli 2019 – LP mod Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	Sag C-580/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) den 30. juli 2019 – RJ mod Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	Sag C-628/19 P: Appel iværksat den 22. august 2019 af Csanád Szegedi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. juni 2019 i sag T-135/18, Csanád Szegedi mod Europa-Parlamentet	18

2019/C 372/21	Sag C-637/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Sverige) den 27. august 2019 – BY mod CX.....	19
2019/C 372/22	Sag C-647/19 P: Appel iværksat den 30. august 2019 af Ja zum Nürburgring eV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 19. juni 2019 i sag T-373/15, Ja zum Nürburgring eV mod Europa-Kommissionen	20
2019/C 372/23	Sag C-650/19 P: Appel iværksat den 3. september 2019 af Vialto Consulting Kft. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2019 i sag T-617/17, Vialto Consulting Kft. mod Kommissionen	22
2019/C 372/24	Sag C-651/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 2. september 2019 – JP mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	Sag C-665/19 P: Appel iværksat den 5. september 2019 af NeXovation, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 19. juni 2019 i sag T-353/15, NeXovation mod Kommissionen.....	23
2019/C 372/26	Sag C-671/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10. september 2019 – X mod État belge	24
2019/C 372/27	Sag C-672/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10. september 2019 – X mod État belge	25
2019/C 372/28	Sag C-680/19 P: Appel iværksat den 12. september 2019 af Fulmen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. juli 2019 i sag T-405/15, Fulmen mod Rådet	26
2019/C 372/29	Sag C-681/19 P: Appel iværksat den 12. september 2019 af Fereydoun Mahmoudian til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. juli 2019 i sag T-406/15, Mahmoudian mod Rådet.....	27
2019/C 372/30	Sag C-688/19 P: Appel iværksat den 18. september 2019 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juli 2019 i sag T-53/18, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen.....	28
2019/C 372/31	Sag C-689/19 P: Appel iværksat den 18. september 2019 af VodafoneZiggo Group BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juli 2019 i sag T-660/18, VodafoneZiggo Group BV mod Kommissionen .	29
2019/C 372/32	Sag C-694/19 P: Appel iværksat den 18. september 2019 af Italmobiliare SpA m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-523/15, Italmobiliare SpA m.fl. mod Kommissionen	30
Retten		
2019/C 372/33	Sag T-568/19: Sag anlagt den 16. august 2019 – Micros Food Safety mod Kommissionen	32
2019/C 372/34	Sag T-606/19: Sag anlagt den 5. september 2019 – Bartolomé Alvarado og Grupo Preciados Place mod EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	33
2019/C 372/35	Sag T-607/19: Sag anlagt den 5. september 2019 – Itinerant Show Room mod EUIPO (FAKE DUCK)	34

2019/C 372/36	Sag T-608/19: Sag anlagt den 6. september 2019 – Veronese Design Company mod EUIPO – Veronese (VERONESE).....	35
2019/C 372/37	Sag T-625/19: Sag anlagt den 19. september 2019 – Daw mod EUIPO (SOS Innenfarbe)	35
2019/C 372/38	Sag T-626/19: Sag anlagt den 19. september 2019 – Daw mod EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)	36

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende

(2019/C 372/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 363 af 28.10.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 357 af 21.10.2019

EUT C 348 af 14.10.2019

EUT C 337 af 7.10.2019

EUT C 328 af 30.9.2019

EUT C 319 af 23.9.2019

EUT C 312 af 16.9.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Kriterier for fordeling af sager til afdelingerne

(2019/C 372/02)

Retten har under sit møde i plenum den 4. oktober 2019 besluttet at ændre teksten til den afgørelse vedrørende kriterierne for fordeling af sager til afdelingerne, der blev vedtaget den 3. juli 2019 og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 22. juli 2019 (EUT 2019, C 246, s. 2), ved at erstatte afgørelsens punkt 2 og 3 med følgende tekst:

- »2. Personalesager, dvs. sager, der er anlagt i medfør af artikel 270 TEUF og i givet fald i medfør af artikel 50a i protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, fordeles mellem de fire afdelinger, som specifikt er blevet udpeget i dette øjemed i afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne, efter en turnusordning, der fastsættes i forhold til sagernes indlevering til Justitskontoret.
3. Sager, der vedrører de intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er omhandlet i procesreglementets fjerde afsnit, fordeles mellem de seks afdelinger, som specifikt er blevet udpeget i dette øjemed i afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne, efter en turnusordning, der fastsættes i forhold til sagernes indlevering til Justitskontoret.«

Det følger af disse ændringer, at de af Retten i overensstemmelse med procesreglementets artikel 25 vedtagne kriterier for fordeling af sager til afdelingerne, som affattet ved de afgørelser, der blev vedtaget den 3. juli 2019 og den 4. oktober 2019, er som følger:

1. Sagerne fordeles snarest efter indleveringen af stævningen til en afdeling sat af tre dommere og uden hensyntagen til en senere anvendelse af procesreglementets artikel 28.
2. Personalesager, dvs. sager, der er anlagt i medfør af artikel 270 TEUF og i givet fald i medfør af artikel 50a i protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, fordeles mellem de fire afdelinger, som specifikt er blevet udpeget i dette øjemed i afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne, efter en turnusordning, der fastsættes i forhold til sagernes indlevering til Justitskontoret.
3. Sager, der vedrører de intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er omhandlet i procesreglementets fjerde afsnit, fordeles mellem de seks afdelinger, som specifikt er blevet udpeget i dette øjemed i afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne, efter en turnusordning, der fastsættes i forhold til sagernes indlevering til Justitskontoret.
4. Andre sager end dem, der er nævnt i punkt 2 og 3, fordeles mellem afdelingerne efter to særskilte turnusordninger, der fastsættes i forhold til sagernes indlevering til Justitskontoret:
 - en for sager vedrørende gennemførelse af de konkurrenceregler, der gælder for virksomheder, regler om statsstøtte og regler om handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger
 - en for alle andre sager.
5. Rettens præsident kan fravige de turnusordninger, der er nævnt i punkt 2, 3 og 4, for at tage hensyn til sammenhængen mellem bestemte sager eller for at sikre en lige fordeling af arbejdsbyrden.
6. Henset til Rettens afgørelse, truffet i plenarmødet den 19. juni 2019, om Rettens virke mellem den 1. og den 26. september 2019 (EUT 2019, C 238, s. 2), hvorved det bestemtes, at Rettens afgørelse af 11. maj 2016 om kriterier for fordeling af sager til afdelingerne (EUT 2016, C 296, s. 2) fortsatte med at finde anvendelse i perioden mellem den 1. og den 26. september 2019, finder ovenstående kriterier for fordeling af sager til afdelingerne anvendelse i perioden fra den 27. september 2019 til den 31. august 2022.

Afdelingernes sammensætning og dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2019/C 372/03)

Under det særlige møde i plenum af 30. september 2019 har Retten, sammensat af 52 dommere, besluttet af sin midte at oprette ti afdelinger med fem dommere, der sættes af fem og tre dommere i seks sammensætninger, for perioden fra den 30. september 2019 til den 31. august 2022. I hver af disse sammensætninger i Rettens ti afdelinger føres forsædet af en afdelingsformand, der samtidig er valgt som formand for afdelingerne med fem eller tre dommere.

Retten har under sit møde i plenum af 4. oktober 2019 på forslag fra Rettens præsident, fremsat i overensstemmelse med procesreglementets artikel 13, stk. 2, truffet bestemmelse om, at dommerne for perioden fra den 4. oktober 2019 til den 31. august 2022 skal fordeles mellem afdelingerne som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia og M. Stancu

Første Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand H. Kanninen

sammensætning A: dommerne M. Jaeger og N. Póltorak

sammensætning B: dommerne M. Jaeger og O. Porchia

sammensætning C: dommerne M. Jaeger og M. Stancu

sammensætning D: dommerne N. Póltorak og O. Porchia

sammensætning E: dommerne N. Póltorak og M. Stancu

sammensætning F: dommerne O. Porchia og M. Stancu

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand V. Tomljenović og dommerne I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm

Anden Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand V. Tomljenović

sammensætning A: dommerne I. Labucka og F. Schalin

sammensætning B: dommerne I. Labucka og P. Škvařilová-Pelzl

sammensætning C: dommerne I. Labucka og I. Nömm

sammensætning D: dommerne F. Schalin og P. Škvařilová-Pelzl

sammensætning E: dommerne F. Schalin og I. Nömm

sammensætning F: dommerne P. Škvařilová-Pelzl og I. Nömm

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A.M. Collins og dommerne V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere og G. Steinfatt

Tredje Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A.M. Collins

sammensætning A: dommerne V. Kreuschitz og Z. Csehi

sammensætning B: dommerne V. Kreuschitz og G. De Baere

sammensætning C: dommerne V. Kreuschitz og G. Steinfatt

sammensætning D: dommerne Z. Csehi og G. De Baere

sammensætning E: dommerne Z. Csehi og G. Steinfatt

sammensætning F: dommerne G. De Baere og G. Steinfatt

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand S. Gervasoni og dommerne L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares

Fjerde Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand S. Gervasoni

sammensætning A: dommerne L. Madise og P. Nihoul

sammensætning B: dommerne L. Madise og R. Frendo

sammensætning C: dommerne L. Madise og J. Martín y Pérez de Nanclares

sammensætning D: dommerne P. Nihoul og R. Frendo

sammensætning E: dommerne P. Nihoul og J. Martín y Pérez de Nanclares

sammensætning F: dommerne R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand D. Spielmann og dommerne I.S. Forrester, U. Öberg, O. Spineanu-Matei og R. Mastroianni

Femte Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand D. Spielmann

sammensætning A: dommerne I.S. Forrester og U. Öberg

sammensætning B: dommerne I.S. Forrester og O. Spineanu-Matei

sammensætning C: dommerne I.S. Forrester og R. Mastroianni

sammensætning D: dommerne U. Öberg og O. Spineanu-Matei

sammensætning E: dommerne U. Öberg og R. Mastroianni

sammensætning F: dommerne O. Spineanu-Matei og R. Mastroianni

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A. Marcoulli og dommerne S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos og R. Norkus

Sjette Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A. Marcoulli

sammensætning A: dommerne S. Frimodt Nielsen og J. Schwarcz

sammensætning B: dommerne S. Frimodt Nielsen og C. Iliopoulos

sammensætning C: dommerne S. Frimodt Nielsen og R. Norkus

sammensætning D: dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos

sammensætning E: dommerne J. Schwarcz og R. Norkus

sammensætning F: dommerne C. Iliopoulos og R. Norkus

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand R. da Silva Passos og dommerne V. Valančius, I. Reine, L. Truchot og M. Sampol Pucurull

Syvende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand R. da Silva Passos

sammensætning A: dommerne V. Valančius og I. Reine

sammensætning B: dommerne V. Valančius og L. Truchot

sammensætning C: dommerne V. Valančius og M. Sampol Pucurull

sammensætning D: dommerne I. Reine og L. Truchot

sammensætning E: dommerne I. Reine og M. Sampol Pucurull

sammensætning F: L. Truchot og M. Sampol Pucurull, dommere

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand J. Svenningsen og dommerne R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger

Ottende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand J. Svenningsen

sammensætning A: dommerne R. Barents og C. Mac Eochaidh

sammensætning B: dommerne R. Barents og T.R. Pynnä

sammensætning C: dommerne R. Barents og J.C. Laitenberger

sammensætning D: dommerne C. Mac Eochaidh og T.R. Pynnä

sammensætning E: dommerne C. Mac Eochaidh og J.C. Laitenberger

sammensætning F: dommerne T.R. Pynnä og J.C. Laitenberger

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand M.J. Costeira og dommerne D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke og T. Perišin

Niende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand M.J. Costeira

sammensætning A: dommerne D Gratsias og M. Kancheva

sammensætning B: dommerne D. Gratsias og B. Berke

sammensætning C: dommerne D. Gratsias og T. Perišin

sammensætning D: dommerne M. Kancheva og B. Berke

sammensætning E: dommerne M. Kancheva og T. Perišin

sammensætning F: dommerne B. Berke og T. Perišin

Tiende Udvidede Afdeling med fem dommere:

afdelingsformand A. Kornezov og dommerne E. Buttigieg, J.M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk og G. Hesse

Tiende Afdeling med tre dommere:

afdelingsformand A. Kornezov

sammensætning A: dommerne E. Buttigieg og J.M. Passer

sammensætning B: dommerne E. Buttigieg og K. Kowalik-Bańczyk

sammensætning C: dommerne E. Buttigieg og G. Hesse

sammensætning D: dommerne J.M. Passer og K. Kowalik-Bańczyk

sammensætning E: dommerne J.M. Passer og G. Hesse

sammensætning F: dommerne K. Kowalik-Bańczyk og G. Hesse.

Første, Fjerde, Syvende og Ottende Afdeling skal behandle de sager, der er anlagt i medfør af artikel 270 TEUF og i givet fald i medfør af artikel 50a i protokollen vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og Anden, Tredje, Femte, Sjette, Niende og Tiende Afdeling skal behandle de sager, der vedrører de intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er omhandlet i procesreglementets fjerde afsnit.

Retten har ligeledes besluttet følgende:

— Præsidenten og vicepræsidenten skal ikke være tilknyttet en afdeling permanent.

- I løbet af hvert retsår skal vicepræsidenten være tilknyttet hver af de ti afdelinger med fem dommere i én sag pr. afdeling i henhold til følgende rækkefølge:
 - den første sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Første, Anden, Tredje, Fjerde og Femte Afdeling
 - den tredje sag, der ved afgørelse fra Retten fordeles til et udvidet dommerkollegium på fem dommere i Sjette, Syvende, Ottende, Niende og Tiende Afdeling.

Når vicepræsidenten i henhold hertil er tilknyttet et dommerkollegium på fem dommere, sammensættes kollegiet af vicepræsidenten, dommerne i det dommerkollegium på tre dommere, for hvilket sagen oprindeligt var blevet indbragt, samt en af de øvrige dommere i den pågældende afdeling, som udpeges i den omvendte rækkefølge af den, der er fastsat i procesreglementets artikel 8.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 12. februar 2019 af Vitromed GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-821/17 – Vitromed GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Vitromed GmbH (ved Rechtsanwalt M. Linß)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Vitromed Healthcare

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 11. september 2019 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellantens bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 17. april 2019 af Renew Consorzio Energie Rinnovabili til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. februar 2019 i sag T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili mod Kommissionen og Italien

(Sag C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Renew Consorzio Energie Rinnovabili (ved avvocato G. Passalacqua)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 19. september 2019 afvist appellen og pålagt Renew Consorzio Energie Rinnovabili at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 6. maj 2019 af PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 22. marts 2019 i sag T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület mod Europa-Kommissionen

(Sag C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (ved Rechtsanwalt D. Lázár)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 26. september 2019 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 29. maj 2019 af Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. marts 2019 i sag T-138/17 – Prim mod EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik

(Sag C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (ved Rechtsanwalt R. Ingerl)

De andre parter i appelsagen: Prim, SA (ved abogada L. Broschat García) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 16. september 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH Torres bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 4. juni 2019 af Kurt Hesse til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. april 2019 i de forenede sager T-910/16 og T-911/16 – Kurt Hesse og Wedl & Hofmann GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kurt Hesse (ved advokat M. Krogmann)

De andre parter i appelsagen: Wedl & Hofmann GmbH og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 24. september 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 28. juni 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor mod Pro Management Insolv IPURL, som kurator for Asociația Culturală »Suflet de Român«

(Sag C-501/19)

(2019/C 372/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellant: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Indstævnt: Pro Management Insolv IPURL, som kurator for Asociația Culturală »Suflet de Român«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Leverer indehavere af rettigheder til musikværker en ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ (momsdirektivet) til arrangører af

forestillinger, fra hvilke kollektive forvaltningsorganisationer på grundlag af en tilladelse – en ikkeeksklusiv licens – i eget navn, men på vegne af disse indehavere, modtager vederlag for overføring til almenheden af musikværker?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om kollektive forvaltningsorganisationer, når de modtager vederlag fra arrangører af forestillinger for retten til overføring til almenheden af musikværker, da handler som afgiftspligtige personer som omhandlet i momsdirektivets artikel 28, og om de er forpligtede til at udstede fakturaer med moms til de respektive arrangører af forestillinger, og om ophavsmænd og andre indehavere af ophavsrettigheder til musikværker skal udstede fakturaer med moms til de kollektive forvaltningsorganisationer, når vederlagene udbetales til dem?

(¹) EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 11. juli 2019 – PO mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Sag C-531/19)

(2019/C 372/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: PO

Sagsøgt og appellinstævnt: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF (¹) er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (²), og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16 (³)) og af 8. december 2011 (sag C-371/08 (⁴))?

(¹) Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34).

(²) EUT 2004, L 16, s. 44.

(³) Dom af 7.12.2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(⁴) Dom af 8.12.2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 11. juli 2019 – RQ mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Sag C-533/19)

(2019/C 372/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RQ

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ er muligt at fastslå, at enhver tredjelandsstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF ⁽²⁾ af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16) ⁽³⁾ og af 8. december 2011 (sag C-371/08) ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere, artikel 1 og artikel 3, stk. 1 (EFT 2001, L 149, s. 34)

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44

⁽³⁾ Dom af 7.12.2017, López Pastuzano, C-636/16, EU:C:2017:949.

⁽⁴⁾ Dom af 8.12.2011, Ziebell, C-371/08, EU:C:2011:809.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 11. juli 2019 – SR mod Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Sag C-534/19)

(2019/C 372/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: SR

Sagsøgt og appelindstævnt: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽²⁾, og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16 ⁽³⁾) og af 8. december 2011 (sag C-371/08 ⁽⁴⁾)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT 2001, L 149, s. 34).

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽³⁾ Dom af 7.12.2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽⁴⁾ Dom af 8.12.2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 15. juli 2019 – CY og Asociația »Forumul Judecătorilor din România« mod Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii og Înalta Curte de Casație și Justiție

(Sag C-547/19)

(2019/C 372/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellanter: CY og Asociația »Forumul Judecătorilor din România«

Indstævnte: Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii og Înalta Curte de Casație și Justiție

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 19, stk. 1, i samme traktat og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at en forfatningsdomstol (et organ, som ifølge national lovgivning ikke er en retslig institution) griber ind i den måde, hvorpå den øverste ret har fortolket og anvendt den sekundære lovgivning i forbindelse med oprettelse af dommerkollegier?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 17. juli 2019 – DX mod Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sag C-549/19)

(2019/C 372/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellatant: DX

Sagsøgt og appelindstævnt: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽²⁾, og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16 ⁽³⁾) og af 8. december 2011 (sag C-371/08 ⁽⁴⁾)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34).

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽³⁾ Dom af 7.12.2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽⁴⁾ Dom af 8.12.2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Cluj (Rumænien) den 23. juli 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj mod Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sag C-558/19)

(2019/C 372/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Sagsøgt: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 49 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede (artikel 11, stk. 2, og artikel 29, stk. 3, i Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lov nr. 571/2003 om skat)), hvorefter bankoverførsel af midler fra en filial hjemmehørende i en medlemsstat til dens moderselskab hjemmehørende i en anden medlemsstat kan omkvalificeres som en indtægtsgenererende transaktion med den konsekvens, at den omfattes af bestemmelserne om afregningspriser, hvorimod en identisk transaktion mellem en filial og dens moderselskab, der begge er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ikke kan omkvalificeres på tilsvarende måde, således at bestemmelserne om afregningspriser ikke finder anvendelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spanien) den 23. juli 2019 – GT mod Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(Sag C-560/19)

(2019/C 372/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GT

Sagsøgt: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan et selskab, hvis selskabsformål er at udføre lufttransport af passagerer, som sælger billetten, men ikke betjener flyvningen, dvs. ikke udfører flyvningen i praksis, være omfattet af begrebet »et transporterende luftfartsselskab«?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, finder den i artikel 7 i forordning 261/2004 ⁽¹⁾ omhandlede kompensation til passagerer da anvendelse, hvis flyvningen er opdelt i flere delstrækninger, og der som følge af en kort forsinkelse (på mindre end tre timer) på en af delstrækningerne opstår en lang forsinkelse (på mere end tre timer) på det endelige bestemmelsessted, idet passageren ikke nåede en tilsluttet flyforbindelse? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, og hvis forskellige transporterende luftfartsselskaber betjener de enkelte delstrækninger, er det transporterende luftfartsselskab, der var ansvarligt for at betjene den flyvning, hvor der opstod en kort forsinkelse (på mindre end tre timer), men som medførte, at passageren ikke nåede den tilsluttede flyforbindelse, og dermed en lang forsinkelse (på mere end tre timer) på det endelige bestemmelsessted, da forpligtet til at betale den i artikel 7 i forordning 261/2004 omhandlede økonomiske kompensation?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1)

Appel iværksat den 23. juli 2019 af Armando Carvalho m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 8. maj 2019 i sag T-330/18, Carvalho m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Armando Carvalho m.fl. (ved professor G. Winter, rechtsanwältin R. Verheyen og barrister H. Leith)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af annullationspåstanden.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af påstanden om Unionens ansvar uden for kontraktforhold.
- De appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremført følgende anbringender til støtte for deres appel af Rettens afgørelse om at afvise deres søgsmål.

Første anbringende: Retten begik en fejl ved at fastslå, at appellanterne ikke levede op til de i retspraksis ifølge Plaumann-dommen fastsatte principper for, hvornår de pågældende kan anses for at være individuelt berørt. De tre retsakter vedrørende drivhusgasemissioner ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ tillader emissioner, som berører hver af appellanterne på en særskilt, faktisk måde. Desuden er Plaumann-kriterierne opfyldt, fordi de tre retsakter vedrørende drivhusgasemissioner krænker appellanternes personlige grundlæggende rettigheder.

Andet anbringende: Subsidiært begik Retten en fejl ved ikke at tilpasse Plaumann-kriterierne i lyset af den tvingende udfordring, som klimaændringerne udgør, og det forhold, at appellanternes sag er støttet på deres individuelle grundlæggende rettigheder, herunder sikring af en effektiv retsbeskyttelse af disse rettigheder. Domstolen har fastslået, at for at en rettighed kan være effektiv, skal der være knyttet et retsmiddel til den, og Retten begik en fejl ved at fastslå, at nationale retter (og den præjudicielle forelæggelsesprocedure i henhold til artikel 267 TEUF) eller et søgsmål til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesretsakter udgør et passende retsmiddelsystem i dette tilfælde.

Domstolen bør følgelig fastslå, at hvor der (som her) ikke er adgang til noget andet effektivt retsmiddel til beskyttelse af en sagsøgers grundlæggende rettigheder, skal det fastslås, at kravet om at være »individuelt berørt« er opfyldt, når det er gjort gældende og underbygget, at en lovgivningsmæssig retsakt i alvorlig grad gør indgreb i en personlig grundlæggende rettighed, som tilkommer den pågældende sagsøger, eller alternativt griber ind i rettighedens væsentligste indhold. Dette krav var opfyldt i den foreliggende sag.

Tredje anbringende: I forlængelse af det første og det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl, da den afviste, at Saminuorra-foreningen (forening af unge samer) havde søgsmålskompetence, ved (uden forklaring) at undlade at tage hensyn til

de beviser, der godtgjorde, at flertallet af foreningens medlemmer er individuelt berørte og ville have individuel søgsmålskompetence. Subsidiært burde Retten have lempet kriterierne for at fastslå, at der foreligger søgsmålskompetence, når der er tale om foreninger, som repræsenterer en oprindelig befolkningsgruppe.

Fjerde anbringende: Ved afvisningen af påstanden om ansvar uden for kontraktforhold anvendte Retten et forkert retligt kriterium, idet den indførte et nyt krav om, at sagsøgere skal godtgøre, at de ville have søgsmålskompetence i henhold til artikel 263 TEUF. Dette krav finder ikke støtte i traktatens tekst eller i retspraksis.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14.3.2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT 2018, L 76, s. 3).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30.5.2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT 2018, L 156, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30.5.2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT 2018, L 156, s. 26).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 25. juli 2019 – LP mod Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Sag C-567/19)

(2019/C 372/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LP

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF (¹) er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (²), og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16 (³)) og af 8. december 2011 (sag C-371/08 (⁴))?

(¹) Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT 2001, L 149, 34).

(²) EUT 2004, L 16, s. 44.

(³) Dom af 7.12.2017, López Pastuzano, C-636/16, EU:C:2017:949.

(⁴) Dom af 8.12.2011, Ziebell, C-371/08, EU:C:2011:809.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) den 30. juli 2019 – RJ mod Stadt Offenbach am Main

(Sag C-580/19)

(2019/C 372/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RJ

Sagsøgt: Stadt Offenbach am Main

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at rådighedsperioder, hvor en arbejdstager er forpligtet til inden for 20 minutter at nå bygrænsen for sit tjenestested med indsatsvognen og iført indsatsbeklædning, anses for arbejdstid, selv om arbejdsgiveren ikke har foreskrevet arbejdstageren et opholdssted, men arbejdstageren alligevel er væsentligt begrænset i valget af lokalitet og i mulighederne for at hellige sig sine personlige og sociale interesser?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF i en situation som den, der er beskrevet i det første spørgsmål, fortolkes således, at der ved definitionen af begrebet arbejdstid også skal tages hensyn til, om og i hvilken udstrækning det i løbet af en vagttjeneste, som skal tilbringes på et sted, der ikke er foreskrevet af arbejdsgiveren, som regel må påregnes, at arbejdstageren vil blive tilkaldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

Appel iværksat den 22. august 2019 af Csanád Szegedi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. juni 2019 i sag T-135/18, Csanád Szegedi mod Europa-Parlamentet

(Sag C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Csanád Szegedi (ved ügyvéd K. Bodó)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Med hensyn til det første anbringende – for så vidt angår det beløb, som kræves tilbagebetalt vedrørende ansættelsen af László Tibor Erdélyi og Dr. József Virág som akkrediterede parlamentariske assistenter – ændres Rettens dom, Csanád Szegedi gives medhold, og Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 30. november 2017 og debetnota nr. 2017-1635 udstedt af Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Generaldirektoratet for Finans, annulleres.
2. Med hensyn til det andet anbringende – for så vidt angår det beløb, som kræves tilbagebetalt vedrørende ansættelsen af László Tibor Erdélyi og Dr. József Virág som akkrediterede parlamentariske assistenter – ophæves Rettens dom, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat to anbringender:

Første anbringende:

Det gøres gældende, at der under inddrivelsesproceduren ved Europa-Parlamentets generalsekretær skete en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang (EMRK's artikel 6, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder) og af de beføjelser, som denne ret omfatter (princippet om en kontradiktorisk procedure, princippet om processuel ligestilling og princippet om ret til forsvar), for så vidt som appellanten hverken fik adgang til den rapport fra OLAF, som afgørelsen var baseret på, eller til de beviser, som var anført til støtte for denne rapport, ligesom appellanten heller ikke kunne udøve sin ret til at blive hørt forud for afgørelsen, hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 68, stk. 2, i Europa-Parlamentets Præsidiums afgørelse om gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (herefter »gennemførelsesbestemmelser«). Retten begik en fejl i dommens præmis 44 ved at henvise til artikel 11, stk. 4, i forordning nr. 883/2013, eftersom denne bestemmelse ikke regulerer inddrivelsesproceduren ved generalsekretæren, men proceduren ved OLAF. I denne forbindelse anvendte Retten i dommens præmis 45 praksis ifølge præmis 35 i dommen i sagen International Management Group mod Kommissionen fejlagtigt. I dommens præmis 48 fortolkede Retten artikel 68, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne contra legem ved at sidestille retten til at fremsætte bemærkninger med retten til at blive hørt. I dommens præmis 51 fortolkede Retten ligeledes artikel 68, som regulerer inddrivelsesproceduren, fejlagtigt, for så vidt som den relevante bestemmelse ikke skaber hverken rettigheder eller forpligtelser for appellanten for så vidt angår fremlæggelse af beviser i proceduren ved generalsekretæren.

Andet anbringende:

Det gøres gældende, at der under sagen for Retten skete en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang (EMRK's artikel 6, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder), for så vidt som Retten uden nogen materiel begrundelse afviste anmodningen om vidneførsel af Dr. József Virág og László Tibor Erdélyi. Rettens afgørelse om at afvise bevisbegæringen fratog appellanten muligheden for at forsvare sig vedrørende sagens realitet.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen
(Sverige) den 27. august 2019 – BY mod CX**

(Sag C-637/19)

(2019/C 372/21)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Appellant: BY

Appelindstævnte: CX

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet anses for at have den samme betydning?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal en domstol så anses som almenheden som omhandlet i disse artikler?
- 3) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende,
 - a) skal en domstol så anses som almenheden, hvis nogen overfører et ophavsretligt beskyttet værk til domstolen?
 - b) Skal en domstol anses som almenheden, hvis nogen spreder et ophavsretligt beskyttet værk til domstolen?
- 4) Har det nogen betydning for bedømmelsen af, hvorvidt indgivelsen af et ophavsretligt beskyttet værk til en domstol udgør en overføring eller spredning til almenheden, at der i national ret findes regler om aktindsigt, som indebærer, at dokumenter, der indgives til en domstol, som udgangspunkt, med mindre de er omfattet af fortrolighed, er tilgængelige for enhver, som anmoder om dem?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 167, s. 10.

**Appel iværksat den 30. august 2019 af Ja zum Nürburgring eV til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Første Udvidede Afdeling) den 19. juni 2019 i sag T-373/15, Ja zum Nürburgring eV mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Ja zum Nürburgring eV (ved Rechtsanwältin Prof. Dr. D. Frey og Dr. M. Rudolph)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. juni 2019 i sag T-373/15 ophæves.

1. Kommissionens afgørelse C(2014) 3634 final af 1. oktober 2014 annulleres for så vidt som det heri fastslås, at
 - a. køberne af de på grundlag af budproceduren solgte aktiver, capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, og selskabets datterselskaber, ikke er berørt af en eventuel tilbagesøgning af statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked
 - b. salget af aktiverne tilhørende Nürburgring GmbH, der Motorsport Resort Nürburgring GmbH og Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH ikke udgør statsstøtte til fordel for capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, og selskabets datterselskaber.
2. Subsidiært ophæves den i punkt 1 nævnte dom, og sagen hjemvises til den Europæiske Unions Ret.

3. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort fem appelanbringender gældende.

1. Retlig ukorrekt afvisning af, at appellanten er berørt som konkurrent

Retten har set bort fra relevante bemærkninger og argumenter fra appellanten, der fremgår klart af processkrifterne, hvorved Retten har tilsidesat begrundelsespligten. Retten har ikke angivet en begrundelse, eller i hvert ikke en tilstrækkelig begrundelse. Desuden foreligger der en tilsidesættelse af retten til at blive hørt og retten til adgang til effektive retsmidler (chartrets artikel 47). Desuden har Retten anvendt og fortolket artikel 263, stk. 4, TEUF urigtigt.

2. Retlig ukorrekt afvisning af, at appellanten er berørt som brancheorganisation

Retten har set bort fra relevante bemærkninger og argumenter fra appellanten, der fremgår klart af processkrifterne, hvorved Retten har tilsidesat begrundelsespligten. Retten har ikke angivet en begrundelse, eller i hvert ikke en tilstrækkelig begrundelse. Desuden foreligger der en tilsidesættelse af retten til at blive hørt og retten til adgang til effektive retsmidler (chartrets artikel 47). Endvidere har Retten gengivet faktiske omstændigheder og beviser urigtigt. Desuden har Retten anvendt og fortolket artikel 263, stk. 4, TEUF urigtigt.

3. Processuel og retlig ukorrekt afvisning af søgsmålskompetence i egenskab af konkurrent og brancheorganisation med hensyn til den anden omtvistede afgørelse

Retten har af de grunde, der er anført i forbindelse med det første og det andet appelanbringende, retligt ukorrekt afvist appellants søgsmålskompetence med hensyn til den anden omtvistede afgørelse.

4. Retten har retligt ukorrekt afvist, at Kommissionen havde pligt til at indlede en formel undersøgelsesprocedure med hensyn til tildelingen af ny støtte gennem salget af Capricorns aktiver

Retten har under tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF, af begrundelsespligten, af retten til at blive hørt og af retten til adgang til effektive retsmidler og ved en urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder og beviser retligt ukorrekt tiltrådt, at der er gennemført en åben, transparent, ikke-diskriminerende og betingelsesløs budprocedure. Markedsprisen er derfor ikke blevet fastlagt. Der forelå dermed tungtvejende betænkeligheder, som burde have foranlediget Kommissionen til at indlede en formel undersøgelsesprocedure.

5. Rettens retligt ukorrekte begrundelse i relation til Kommissionens manglende begrundelse for den anden omtvistede afgørelse

Retten har retligt ukorrekt set bort, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i forbindelse med de omtvistede afgørelser.

Appel iværksat den 3. september 2019 af Vialto Consulting Kft. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. juni 2019 i sag T-617/17, Vialto Consulting Kft. mod Kommissionen

(Sag C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Vialto Consulting Kft. (ved dikigoros Dimitrios Sigalas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 26. juni 2019 i sag T-617/17 ophæves.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har appellanten fremsat tre anbringender:

- 1) Den appellerede dom er behæftet med en faktisk vildfarelse og en retsvildfarelse med hensyn til tilsidesættelsen af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2185/96 ⁽¹⁾. Retten har ikke taget hensyn til, at den reelle genstand for erstatningsøgsmålet var, hvorvidt OLAF havde tilsidesat artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2185/96, da kontoret anmodede appellanten om at tillade indsamlingen af oplysninger, som på ingen måde var forbundet med dets undersøgelse. Endvidere har Retten ikke taget hensyn til, at appellanten faktisk gav OLAF ret til at undersøge alle de kategorier af oplysninger, som kontoret havde anmodet om.
- 2) Den appellerede dom er behæftet med en retsvildfarelse og manglende begrundelse med hensyn til tilsidesættelsen af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Retten har ikke forklaret, hvilken af de tre betingelser, som er fastsat i retspraksis vedrørende beskyttelse af den berettigede forventning, der ikke er opfyldt.
- 3) Den appellerede dom er behæftet med en faktisk vildfarelse og en retsvildfarelse med hensyn til tilsidesættelsen af retten til at blive hørt. Retten har ikke taget hensyn til, at Kommissionen antog et standpunkt, som var bindende for den ordregivende myndighed, og som kunne føre til udstedelse af en for appellanten bebyrdende retsakt, uden at høre appellanten.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11.11.1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT 1996, L 292, s. 2).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 2. september 2019 – JP mod
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Sag C-651/19)

(2019/C 372/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JP

Sagsøgt: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning), ifølge hvilken ansøgere skal have adgang til effektive retsmidler til prøvelse af afgørelser »vedrørende deres ansøgning om international beskyttelse«, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national procedureregulering, såsom artikel 39/57 i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (lov af 15. december 1980 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udsendelse fra statens område), sammenholdt med samme lovs artikel 51/2, artikel 57/6, stk. 3, første afsnit, nr. 5, og artikel 57/6/2, stk. 1, hvor klagefristen for prøvelse af en afvisningsafgørelse vedrørende en fornyet ansøgning om international beskyttelse indgivet af en tredjelandsstatsborger fastsættes til ti »kalenderdage« fra det tidspunkt, hvor forvaltningsafgørelsen er blevet forkyndt, særligt når forkyndelsen er sket på Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides [generalkommissærens kontor], hvor appellanten ifølge loven »anses« for at have bopæl?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 60.

**Appel iværksat den 5. september 2019 af NeXovation, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Første Udvidede Afdeling) den 19. juni 2019 i sag T-353/15, NeXovation mod Kommissionen**

(Sag C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NeXovation, Inc. (ved Rechtsanwältin A. von Bergwelt, M. Nordmann og L. Hettstedt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Punkt 3 og 4 i den appellerede doms konklusion ophæves, og artikel 3, stk. 2, og artikel 1, sidste led, i Kommissionens afgørelse ⁽¹⁾ af 1. oktober 2014 om Tysklands statsstøtte SA.31 550 til Nürburgring (med berigtigelse af 13.4.2015) annulleres.

- Subsidiært ophæves punkt 3 og 4 i den appellerede doms konklusion, og sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på to appelanbringender:

Hvad angår den første omtvistede afgørelse begik Retten en fejl ved anvendelsen af artikel 263, stk. 4, TEUF, eftersom appellanten var individuelt berørt. Retten fejlbedømte, at sagen ikke afspejler det typiske scenario, hvori konkurrencen mellem flere vareleverandører bliver påvirket, men mellem tilbudsgivere, der anmoder om en bestemt vare.

Hvad angår den anden omtvistede afgørelse begik Retten en fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 296, stk. 2, TEUF samt artikel 4, stk. 3, og artikel 20, stk. 2, i procedureforordningen (EU) nr. 659/1999⁽²⁾ og princippet om en påpasselig og upartisk undersøgelse.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/151 af 1.10.2014 om Tysklands statsstøtte SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) til Nürburgring (meddelt under nummer C(2014) 3634) (EUT 2016, L 34, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10. september 2019 – X mod État belge

(Sag C-671/19)

(2019/C 372/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil du Contentieux des Étrangers

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal angivelsen i artikel 34, stk. 5, i direktiv 2016/801⁽¹⁾, hvorefter det retsmiddel, der er fastsat i denne artikel, skal indføres »i overensstemmelse med national ret«, fortolkes således, at det alene tilkommer den nationale lovgiver at fastsætte de nærmere regler for dette retsmiddel, uden at den nationale retsinstans har pligt til at efterprøve, om disse nærmere regler er i overensstemmelse med adgangen til effektive retsmidler som omhandlet i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
- 2)
 - a) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal det retsmiddel, der er fastsat i artikel 34, stk. 5, i direktiv 2016/801, for at være effektivt som omhandlet i chartrets artikel 47 omfatte en mulighed for, at den berørte person i alle tilfælde har adgang til en særlig søgsmålsprocedure, der anvendes i særlige hastetilfælde, når den pågældende godtgør, at vedkommende har udvist den fornødne omhu, og at overholdelsen af de frister, der gælder for iværksættelsen af den almindelige procedure, udgør en hindring for gennemførelsen af studierne?
 - b) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, gælder det samme benægtende svar da også, såfremt den berørte person som følge af, at der ikke træffes en afgørelse inden for en kort frist, risikerer uigenkaldeligt at miste muligheden for at gennemføre et års studier?

- 3) Såfremt spørgsmål 2 a) eller b) besvares bekræftende, har den nationale retsinstans da pligt til at anlægge en fortolkning af loven, der er i overensstemmelse med formålet med direktiv 2016/801, for at nå til en løsning, der er i overensstemmelse med det formål, som forfølges med dette direktiv, ved at acceptere i henhold til de betingelser, der gælder for særlige hastetilfælde, at undersøge en anmodning om udsættelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse som omhandlet i dette direktivs artikel 20, selv om lovforarbejderne synes at vise, at dette ikke har været lovgivers hensigt?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, indebærer det retsmiddel, der er nævnt i artikel 34, stk. 5, i direktiv 2016/801, da en pligt for medlemsstaterne til at fastsætte, at retsinstansen under visse omstændigheder kan pålægge myndigheden at udstede et visum, for at sikre overensstemmelse med chartrets artikel 47?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11.5.2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT 2016, L 132, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgien) den 10. september 2019 – X mod État belge

(Sag C-672/19)

(2019/C 372/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil du Contentieux des Étrangers

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal angivelsen i artikel 34, stk. 5, i direktiv 2016/801 (¹), hvorefter det retsmiddel, der er fastsat i denne artikel, skal indføres »i overensstemmelse med national ret«, fortolkes således, at det alene tilkommer den nationale lovgiver at fastsætte de nærmere regler for dette retsmiddel, uden at den nationale retsinstans har pligt til at efterprøve, om disse nærmere regler er i overensstemmelse med adgangen til effektive retsmidler som omhandlet i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?
2.
 - a) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal det retsmiddel, der er fastsat i artikel 34, stk. 5, i direktiv 2016/801, for at være effektivt som omhandlet i chartrets artikel 47 omfatte en mulighed for, at den berørte person i alle tilfælde har adgang til en særlig søgsmålsprocedure, der anvendes i særlige hastetilfælde, når den pågældende godtgør, at vedkommende har udvist den fornødne omhu, og at overholdelsen af de frister, der gælder for iværksættelsen af den almindelige procedure, udgør en hindring for gennemførelsen af studierne?
 - b) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, gælder det samme benægtende svar da også, såfremt den berørte person som følge af, at der ikke træffes en afgørelse inden for en kort frist, risikerer uigenkaldeligt at miste muligheden for at gennemføre et års studier?

3. Såfremt spørgsmål 2 a) eller b) besvares bekræftende, har den nationale retsinstans da pligt til at anlægge en fortolkning af loven, der er i overensstemmelse med formålet med direktiv 2016/801, for at nå til en løsning, der er i overensstemmelse med det formål, som forfølges med dette direktiv, ved at acceptere i henhold til de betingelser, der gælder for særlige hastetilfælde, at undersøge en anmodning om udsættelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse som omhandlet i dette direktivs artikel 20, selv om lovforarbejderne synes at vise, at dette ikke har været lovgivers hensigt?
4. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, indebærer det retsmiddel, der er nævnt i artikel 34, stk. 5, i direktiv 2016/801, da en pligt for medlemsstaterne til at fastsætte, at retsinstansen under visse omstændigheder kan pålægge myndigheden at udstede et visum, for at sikre overensstemmelse med chartrets artikel 47?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11.5.2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT 2016, L 132, s. 21).

Appel iværksat den 12. september 2019 af Fulmen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. juli 2019 i sag T-405/15, Fulmen mod Rådet

(Sag C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Fulmen (ved advokats A. Bahrami og N. Korogiannakis)

De andre parter i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Principalt:

- Den appellerede dom ophæves delvist.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen.
- Rådet tilpligtes at betale Fulmen 6 456 507 EUR for økonomisk skade og 100 000 EUR for ikke-økonomisk skade med tillæg af morarenter.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Subsidiært:

- Den appellerede dom ophæves delvist.
- Sagen hjemvises til Retten.

— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Hvad angår den *økonomiske skade* begik Retten for det første en retlig fejl, tilsidesatte princippet om fuld erstatning og fratog såvel artikel 340, stk. 2, TEUF som artikel 41, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder deres effektive virkning. Det bevisniveau, som Retten krævede, gjorde det umuligt at opnå erstatning for den lidte skade på trods af, at der foreligger en tilstrækkeligt alvorlig og kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten. For det andet er den appellerede dom behæftet med en retlig fejl og en selvmodsigende begrundelse. For det tredje foretog Retten en urigtig gengivelse af beviserne og af de faktiske omstændigheder.

Hvad angår den *ikke-økonomiske skade* indeholder den appellerede dom ingen begrundelse med hensyn til de kriterier, der blev taget i betragtning med henblik på en vurdering af erstatningsbeløbet efter ret og billighed.

Appel iværksat den 12. september 2019 af Fereydoun Mahmoudian til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. juli 2019 i sag T-406/15, Mahmoudian mod Rådet

(Sag C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Fereydoun Mahmoudian (ved avocats A. Bahrami og N. Korogiannakis)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Principal:

- Den appellerede dom ophæves delvist.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen.
- Rådet tilpligtes at betale appellanten 966 581 EUR for økonomisk skade og 500 000 EUR for ikke-økonomisk skade med tillæg af morarenter.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Subsidiært:

- Den appellerede dom ophæves delvist.
- Sagen hjemvises til Retten.

— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Hvad angår den økonomiske skade begik Retten for det første en retlig fejl, tilsidesatte princippet om fuld erstatning og fratog såvel artikel 340, stk. 2, TEUF som artikel 41, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder deres effektive virkning. Det bevisniveau, som Retten krævede, gjorde det umuligt at opnå erstatning for den lidte skade på trods af, at der foreligger en tilstrækkeligt alvorlig og kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten. For det andet er den appellerede dom behæftet med en retlig fejl og en selvmodsigende begrundelse. For det tredje foretog Retten en urigtig gengivelse af beviserne og af de faktiske omstændigheder.

Hvad angår den ikke-økonomiske skade indeholder den appellerede dom ingen begrundelse med hensyn til de kriterier, der blev taget i betragtning med henblik på en vurdering af erstatningsbeløbet efter ret og billighed.

Appel iværksat den 18. september 2019 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juli 2019 i sag T-53/18, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen

(Sag C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og R. Kanitz, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwälte M. Winkelmüller, F. van Schewick og M. Kottmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 9. juli 2019 i sag T-53/18, Tyskland mod Kommissionen, ophæves.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1995 af 6. november 2017 om at opretholde referencen i Den Europæiske Unions Tidende for den harmoniserede standard EN 13341:2005+A1:2011 »Termoplastiske tanke til overjordisk opbevaring af fyringsolie, petroleum og dieselolie til boliger« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (¹) annulleres.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1996 af 6. november 2017 om at opretholde referencen i Den Europæiske Unions Tidende for den harmoniserede standard EN 12285-2:2005 »Fabriksfremstillede ståltanke« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (²) annulleres.
- Subsidiært vedrørende punkt 2 og 3 hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført to appelanbringender til støtte for appellen.

For det første er den appellerede dom i strid med artikel 18, stk. 2, sammenholdt med artikel 17, stk. 5, i forordning nr. 305/2011⁽¹⁾. Retten har set bort fra, at Kommissionen med disse bestemmelser var såvel beføjet som forpligtet til at iværksætte en af de foranstaltninger, som Forbundsrepublikken Tyskland havde foreslået.

For det andet er den appellerede dom i strid med artikel 18, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 3, i forordning nr. 305/2011. Retten har set bort fra, at Kommissionen i henhold til disse bestemmelser var forpligtet til at bedømme, om de omtvistede standarder overholdt de grundlæggende krav til bygværker.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 288, s. 36.

⁽²⁾ EUT 2017, L 288, s. 39.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9.3.2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2011, L 88, s. 5).

Appel iværksat den 18. september 2019 af VodafoneZiggo Group BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juli 2019 i sag T-660/18, VodafoneZiggo Group BV mod Kommissionen

(Sag C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: VodafoneZiggo Group BV (ved advokaten W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie og B.A. Verheijen)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 9. juli 2019 i sag T-660/18 (herefter »den appellerede kendelse«) ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retlige fejl i Rettens konklusion om, at Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 5848 final (herefter »den anfægtede afgørelse«) ikke har bindende retsvirkninger.

Første appelanbringendes første led: Kravet om, at de nationale tilsynsmyndigheder skal »tage nøje hensyn til« bemærkninger, som Europa-Kommissionen fremsætter i medfør af artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾, indebærer en bindende retlig forpligtelse for disse myndigheder.

Første appelanbringendes andet led: Bemærkninger, som fremsættes i medfør af artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF, svarer til en tiladelse, fordi Europa-Kommissionen derved vælger at afslutte sin undersøgelse uden at benytte sin veto.

Første appelanbringendes tredje led: Den anfægtede afgørelse kan ikke kvalificeres som en forberedende retsakt, fordi den procedure, som Europa-Kommissionen følger, er adskilt og forskellig fra den nationale procedure.

Første appelanbringendes fjerde led: Retten har overskredet sin kompetence til at foretage domstolsprøvelse ved at anse Kommissionens brug af ordet »afgørelse« for at være »uhensigtsmæssig«.

Første appelanbringendes femte led: Den appellerede kendelse er behæftet med en begrundelsesmangel i sit udsagn om, at genstanden for den anfægtede afgørelse var »irrelevant«.

Andet appelanbringende: Procedurefejl grundet den manglende behandling af argumenter, der kunne have materiel indflydelse på sagens udfald.

Andet appelanbringendes første led: Angående argumentet om, at BEREC's mulighed for at fremsætte bemærkninger var udelukket.

Andet appelanbringendes andet led: Angående argumentet om, at udelukkelsen af en mulighed for at blive hørt ikke kan afhjælpes med andre ikkebeslægtede muligheder for at blive hørt.

Tredje appelanbringende: Retlige fejl i Rettens konklusion om, at appellanternes grundlæggende rettigheder ikke blev tilsidesat. Appellanten har grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i lyset af hvilke dennes argumenter og spørgsmålet om appellans antagelse til realitetsbehandling skal fortolkes. Desuden kan den præjudicielle procedure ikke afværge tilsidesættelsen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT 2002, L 108, s. 33).

Appel iværksat den 18. september 2019 af Italmobiliare SpA m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-523/15, Italmobiliare SpA m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro og Petruzalek sro (ved avvocatessa F. Moretti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves helt eller delvist og dermed annulleres eller nedsættes de bøder, som appellanterne er blevet pålagt.
- Subsidiært foretages en fornyet fastsættelse af sanktionen under Domstolens udøvelse af sin kompetence vedrørende realiteten med de deraf følgende bindende virkninger for afgørelsen.

Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne under appellen og i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat fire anbringender.

Det første anbringende: Retten tilsidesatte artikel 101 TEUF og foretog en urigtig eller manglende anvendelse af de relevante principper, der er fastsat i retspraksis, hvad angår formodningen om, at moderselskabet pålægges ansvaret for sit datterselskabs adfærd, den overskred sine beføjelser, gjorde sig skyldig i en begrundelsesmangel og tilsidesatte de grundlæggende rettigheder, for så vidt som Italmobiliare er blevet pålagt ansvaret for den konstaterede ulovlige adfærd. Appellanterne har navnlig anført, at en sådan anvendelse af denne formodning under alle omstændigheder er i strid med retssikkerhedsprincippet, princippet om individuelle straffe og uskyldsfomodningen i medfør af artikel 6, stk. 2, og artikel 7 i den europæiske menneskerettighedskonvention og artikel 48 og 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, den grundlæggende ejendomsret i medfør af artikel 1 i tillægsprotokollen til konventionen, konventionens artikel 14, Nice-chartrets artikel 17 og 21 samt princippet om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet.

Det andet anbringende: Rettens tilsidesættelse og/eller urigtige fortolkning og anvendelse af samarbejdsmeddelelsen samt ulovlig indrømmelse af bødefritagelse til en anden virksomhed, og appellanterne har direkte interesse i at kræve tilbagekaldelse heraf.

Det tredje anbringende: Retten tilsidesatte loven og/eller væsentlige formforskrifter, idet den med urette fandt, at sanktionerne var forholdsmæssige og passende.

Det fjerde anbringende: Appellanterne har nedlagt påstand om, at Domstolen udøver sin prøvelsesret vedrørende realiteten i henhold til artikel 31 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og fastsætter sanktionerne med virkning for afgørelsen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

RET TEN

Sag anlagt den 16. august 2019 – Microos Food Safety mod Kommissionen

(Sag T-568/19)

(2019/C 372/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Microos Food Safety BV (Wageningen, Nederlandene) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- De afgørelser, som er truffet af generaldirektøren for Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarer den 17. juni 2019, som udgør en helhed, og hvorved Kommissionen a) endeligt afstod fra at følge den relevante udvalgsprocedure i forbindelse med Kommissionens udkast til forordning om »tilladelse til anvendelse af Listex™ P100 til reduktion af *Listeria monocytogenes* på spiseklare produkter af animalsk oprindelse« som et dekontaminerende middel i henhold til forordning (EF) nr. 853/2004 (1), b) afviste at undersøge en sådan anvendelse af Listex™ P100 som et ikke-dekontaminerende hjælpestof og c) for første gang forbød fortsat markedsføring af Listex™ P100, der har været på markedet siden 2006, til anvendelse som hjælpestof i spiseklare fødevarer af animalsk oprindelse, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse, for så vidt som sagsøgerens ansøgning om godkendelse af Listex™ P100 som dekontaminerende middel herved blev afslået, er truffet uden forudgående afstemning i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder (SCoPAFF) i strid med artikel 289, stk. 1, TEUF og artikel 291, stk. 2, TEUF og artikel 5 og 6 i forordning (EU) nr. 182/2011 (2).
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, fordi den blev vedtaget på grundlag af politiske overvejelser, selv om der er tale om en gennemførelsesretsakt.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der blev anlagt en fejlagtig fortolkning af artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 853/2004.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der foreligger en manglende begrundelse og under alle omstændigheder en ulovlig begrundelse, idet der ikke blev sondret mellem et dekontaminerende middel og et ikke-dekontaminerende hjælpestof.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at SCoPAFF ikke blev hørt vedrørende sagsøgerens ansøgning om godkendelse af Listex™ P100 som et ikke-dekontaminerende hjælpestof.

6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 168, stk. 3, TEUF ved ikke at sikre beskyttelse og forebyggelse mod listeria ved hjælp af Listex™ P100.
7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 14, stk. 9, i forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽²⁾ og af den grundlæggende ret til fri bevægelighed for varer.
8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at sagsøgerens retlige forventninger er blevet tilsidesat, eftersom Listex™ P100 har været på markedet siden 2006, og EFSA erklærede det sikkert i 2016.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29.4.2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT 2004, L 139, s. 55).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT 2011, L 55, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1).

Sag anlagt den 5. september 2019 – Bartolomé Alvarado og Grupo Preciados Place mod EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(Sag T-606/19)

(2019/C 372/34)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madrid, Spanien) og Grupo Preciados Place, SL (Madrid) (ved advokat P. García Remacha)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Alpargatas SA (São Paulo, Brasilien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: José Fernando Bartolomé Alvarado og Grupo Preciados Place, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning EU-figurmærket ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – registreringsansøgning nr. 14 750 624

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. juni 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1825/2018-1)

Påstande

- Det fastslås, at søgsmålet til prøvelse af afgørelse truffet den 20. juni 2019 af Første Appelkammer og meddelt sagsøgeren den 5. juli 2019 er anlagt rettidigt og antages til realitetsbehandling, idet sagsøgeren efter passende processuelle skridt gives medhold, idet den anfægtede afgørelse følgelig annulleres, idet alle de af virksomheden ALPARGATAS SA fremførte anmodninger forkastes og registreringen af EU-varemærke nr. 1475064 opretholdes.

Anbringender

- Den appellerede afgørelse er ikke overensstemmende med den retskraftige afgørelse, som sagsøgeren har gjort gældende
- Kontorets analyse med hensyn til ligheden mellem de omtvistede varemærker er uregelmæssig
- Afgørelsen monopoliserer betegnelsen »alpargata« (espadrille), hvilket er i strid med retsordenen og kontorets egne kriterier
- Ingen risiko for forbindelse eller forveksling.

Sag anlagt den 5. september 2019 – Itinerant Show Room mod EUIPO (FAKE DUCK)**(Sag T-607/19)**

(2019/C 372/35)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italien) (ved advokat E. Montelione)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket FAKE DUCK – registreringsansøgning nr. 17 946 879*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. juli 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 830/2019-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Manglende hensyntagen til, at varemærket FAKE DUCK har fornødent særpræg i sig selv.
 - Manglende hensyntagen til i hvor høj grad varemærket FAKE DUCK er komplekst og til afbildningen af et æg.
 - Tilsidesættelse af princippet om ligebehandling.
 - Tilsidesættelse af legalitetsprincippet.
-

Sag anlagt den 6. september 2019 – Veronese Design Company mod EUIPO – Veronese (VERONESE)**(Sag T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong, Kina) (ved advokat B. Lafont)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Veronese SAS (Paris, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Veronese Design Company Ltd*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket VERONESE – EU-varemærke nr. 8 831 844*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 18. juni 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2434/2018-5)**Påstande**

- Det fastslås, at stævningen og bilagene hertil antages til realitetsbehandling
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende*Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.***Sag anlagt den 19. september 2019 – Daw mod EUIPO (SOS Innenfarbe)****(Sag T-625/19)**

(2019/C 372/37)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Daw SE (Ober-Ramstadt, Tyskland) (ved advokat A. Haberl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SOS Innenfarbe – registreringsansøgning nr. 17 870 690

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. juli 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 277/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO's afgørelse af 7. januar 2019 annulleres, for så vidt som der herved meddeles afslag på registrering af varemærket »SOS Innerfarbe« for varerne »farvestoffer, fernis, overfladebeskyttelsesmidler, påstrykningsmidler [maling], rustbeskyttende præparater; grundingsmidler; farvemidler, farvestoffer, farvepasta, bejdsemidler; fortykningsmidler til farver, fernis og overfladebeskyttelsesmidler; opløsningsmidler til fortynding af maling; træimprægneringsmidler, træbejdser og olier til konservering af træ; malevarer, også til strukturering; midler til påstrykning mod bakterier og/eller svampe; rustbeskyttende præparater; metalbeskyttende præparater« i klasse 2.
- EUIPO pålægges at tillade det ansøgte varemærke offentliggjort.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. september 2019 – Daw mod EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(Sag T-626/19)

(2019/C 372/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Daw SE (Ober-Ramstadt, Tyskland) (ved advokat A. Haberl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SOS Loch- und Rissfüller – registreringsansøgning nr. 17 870 692

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. juli 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 278/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO's afgørelse af 7. januar 2019 annulleres, for så vidt som der herved meddeles afslag på registrering af varemærket »SOS Loch- und Rissfüller« for varerne »kemiske produkter til industrielle formål; konserveringsmidler og fugtimpregneringsmidler til murværk, tagsten, cement og beton, dog ikke malevarer og olier; syntetiske harpikser, kunstig harpiks i rå tilstand, kemiske opløsningsmidler; spartelmasse til grundbehandling for malevarer (ikke indeholdt i andre klasser)« i klasse 1,

»naturlig harpiks i rå tilstand« i klasse 2 og

»Puds til vægge (byggemateriale); kvarts; påstrykningsmidler [bygningsmaterialer]; pudsmaterialer; masse til indlejring af væv til bygningsbrug; spartelmasse som byggematerialer; væv til bygningsbrug, ikke af metal eller hovedsageligt ikke af metal, især stabiliserende væv« i klasse 19.

- EUIPO pålægges at tillade det ansøgte varemærke offentliggjort.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA